

ресурс] // Офіційний сайт Верховної Ради України. – Режим доступу : zakon.rada.gov.ua/laws/show/3332-17 (дата звернення: 10.11.2013 р.).

4. П(с)БО 10 “Дебіторська заборгованість” (зі змінами і доповненнями) : [Наказ Міністерства фінансів України від 08.10.1999 р. № 237] : за станом на 15 листопада 2013 р. [Електронний ресурс] // Офіційний сайт Верховної Ради України. – Режим доступу : <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/z0725-99> (дата звернення: 15.11.2013 р.).

Гончаренко Олена
к.е.н., асистент
Київський національний торговельно-економічний університет
м. Київ

ПРОБЛЕМИ ОБЛІКУ СТРАХУВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ТУРИСТИЧНИХ ПІДПРИЄМСТВ

Страховання є важливим елементом системи відносин у сфері надання туристичних послуг. В процесі страхування таких послуг визначається їх якість та формується імідж всієї туристичної галузі.

Своєчасне компенсування отриманих збитків в максимально можливих розмірах гарантує безперервність функціонування суб'єктів туризму і мінімізацію негативних вражень у туристів від здійсненої подорожі. Наявність додаткової небезпеки для туриста в незнайомому середовищі, в порівнянні з місцем його постійного проживання, вимагає обов'язковості страхування у випадку здійснення мандрівки.

Метою дослідження є визначення основних проблем обліку страхування діяльності туристичних підприємств та надання пропозицій щодо їх вирішення.

Основними видами туристичного страхування є обов'язкове та добровільне.

До обов'язкового відноситься: медичне страхування та страхування від нещасних випадків.

Найбільш популярними видами добровільного страхування є:

- страхування фінансових ризиків;
- страхування багажу;
- асистанс.

Медичне страхування покриває всі витрати на медичні послуги, послуги стаціонарного лікування, перевезення машиною швидкої допомоги, придбання ліків, догляд за хворим, а у випадку смерті за кордоном — транспортування тіла на батьківщину.

Важливим є страхування від нещасних випадків: смерть застрахованого, яка

настала в результаті нещасного випадку, що відбувся із застрахованим під час дії договору страхування; інвалідність, одержана в результаті нещасного випадку; часткова втрата працездатності в результаті нещасного випадку, який мав місце під час дії договору страхування.

Страхування фінансових ризиків передбачає можливість компенсування витрат, пов'язаних із неможливістю здійснення туристичної поїздки внаслідок раптової, непередбачуваної і ненавмисної події, яка сталася до початку поїздки: смерть; погіршення стану здоров'я туриста або членів його сім'ї; необхідність участі особи у судовому процесі; неотримання в'їзної візи; запізнення на рейс у зв'язку з нещасним випадком, стихійним лихом тощо. Такий вид страхування забезпечує мандрівника від фінансових втрат, пов'язаних із невикористанням наперед заброньованих послуг, у зв'язку з перериванням поїздки внаслідок раптової, непередбачуваної і ненавмисної події, яка сталася під час туру і поверненням до місця постійного проживання у зв'язку з перериванням поїздки.

Страхування багажу дозволяє отримати компенсацію збитків, спричинених пошкодженням, крадіжкою, знищенням або втратою багажу та часткову компенсацію витрат на придбання товарів першої необхідності, у зв'язку із тривалою затримкою багажу.

Особливим видом страхування є асистанс. Він забезпечує туристів або спеціалістів, відряджених за кордон, допомогою на місці в технічній (ремонт автомобіля), грошовій або іншій формі.

За цим видом страхування виплачуються матеріальні збитки, пов'язані з відновленням транспортних засобів та іншого майна, проводиться оплата витрат на лікування потерпілих громадян, протезування, перекваліфікацію, відшкодовуються втрати сімейного бюджету у зв'язку із тілесними пошкодженнями або смертю потерпілого тощо.

В міжнародній страховій діяльності страхування відповідальності власників автотранспорту відоме під назвою «зелена картка». Це система міжнародних угод про обов'язкове страхування громадянської відповідальності автовласника.

Проведення розрахунків, пов'язаних із страхуванням застрахованої особи, передбачає використання низки рахунків з обліку витрат звітного й майбутніх періодів, а також зобов'язань туристичного підприємства.

Окремими проблемними аспектами обліку страхування в туристичній діяльності є:

- ✓ доцільність віднесення витрат на страхування до виробничої собівартості туристичного продукту.

- ✓ методика обліку розрахунків зі страховиками [1].

Виходячи з П(С)БО 16 «Витрати» [2], вартість послуг щодо страхування туристів можна віднести до собівартості туристичного продукту. Проте, страхування відповідальності туристичного оператора та туристичного агента прямо співвіднести на конкретний об'єкт неможливо. Окрім цього, оскільки договір добровільного страхування відповідальності суб'єкта туристичної діяльності зазвичай оформляється на тривалий термін, то витрати мають відшкодовуватися впродовж цього періоду через механізм використання

рахунку 39 «Витрати майбутніх періодів». Використання рахунка 65 «Розрахунки за страхуванням» передбачає його застосування у разі, коли застрахованою особою є саме підприємство або його працівник (наприклад, для страхування відповідальності). У випадку ж страхування клієнта доцільніше відображення заборгованості по розрахунках зі страховою організацією на більш універсальному рахунку 68 «Розрахунки за іншими операціями» [1].

Таким чином, на відображення в обліку операцій із страхування діяльності підприємств туристичної галузі вплине: ведення обліку добровільного страхування як окремого продукту; розподіл витрат зі страхування відповідальності з використанням рахунка 39; відокремлений облік заборгованості за страховими платежами.

Список використаних джерел

1. Височан О.С. Види страхування в діяльності туристичних компаній та порядок обліку витрат на їхнє здійснення / О.С. Височан // Вісник ДонНУЕТ. – 2011. – № 3/2 (51). – С. 22-28.

2. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 16 «Витрати» : затв. Наказом Міністерства фінансів України від 31.12.1999 р. № 318 : за станом на 17.11.2013 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.zakon.nau.ua (дата звернення 17.11.2013 р.)

Жураковська Ірина

к.е.н., доцент

Луцький національний технічний університет

м. Луцьк

СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ АСПЕКТИ ОБЛІКУ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОГО КАПІТАЛУ

Вузьким місцем традиційного обліку є його орієнтованість на відображення матеріальних ресурсів, в той час, як більшість його користувачів зацікавлені в інформації про використання нематеріальних активів, які є основним індикатором ефективності бізнесу. Одним із об'єктів обліку, який здатний відобразити інноваційний потенціал підприємства, є інтелектуальний капітал. Частина його складових є повноцінними учасниками господарського обороту, а невідображення людських ресурсів тісно пов'язано з питаннями соціального обліку.

Основні цілі, які можна досягти завдяки включенню до звітності інтелектуального капіталу, діляться на дві групи:

– соціальні (полягають у відображенні людських ресурсів як найважливіших активів, залучення нових співробітників, акцентування уваги на знаннях та інтелекті);